

[Morten Lange.]

man vil se på en lang række forskellige forhold. Det er meget sværere at afgøre på nuværende tidspunkt, om de beløb, man stiller til rådighed, bliver afvejet på en guldvægt eller på en ganske almindelig høkerbismær; men det vil nok vise sig. Det er også klart, at ministeren ikke har pligt til at bruge beløbene. Er der ikke kvalificerede ansøgere, vil det styrke kunstfondets anseelse mere, hvis man ikke bruger pengene, men siger: nå ja, kammerater, I må lave noget, der er kønnere, hvis I vil have del i disse udmærkede penge. Jeg synes, det skal være helt klart, at dette at bevilge penge til en række stipendier ikke skal betyde, at de automatisk skal udbetales, medmindre den sagskundskab, som denne lovgivning er så præget af, når det gælder spørgsmålet om uddeling, er klar over, at der er noget fornuftigt at bruge pengene til. Jeg er ikke i tvivl om, at netop de triumvirater, handledygtige 3 mands udvalg, som ministeren med fasthed har insisteret på og efter min mening med rette, nok skal vise sig at kunne følge sådanne principper, være i stand til modigt at give tildelinger til dem, de synes er kvalificerede, også selv om de får vrøvl for det, og være i stand til lige så modigt at sige, at her er ærlig talt ikke noget rigtigt at belønne, så vi gemmer pengene til bedre tider.

Der er ikke meget for mig at sige om detaljerne i lovforslaget. Jeg skal ikke holde noget langt foredrag om enkemændenes triste skæbne i dansk lovgivning, kun måske udvide diskussionen til, at skal vi endelig til at snakke om enkemændenes status, håber jeg, den højtærede minister vil være i stand til at skabe klarhed, når det gælder spørgsmålet om efterladte, hvad enten de er gift med hinanden eller ugift med hinanden; det sidste hænder i de bedste kredse, ikke mindst i kunstneriske. Det er ikke vielsesattesten, der afgør, om man er efterladt eller ej; det er en realitetsbetragtning.

Lidt mere omfattende, i hvert fald hvad angår dets sigte, er spørgsmålet om repræsentantskabet. Det er en ret stor forsamling, og det er ikke helt klart, hvad dets myndighedsområde egentlig er ud over at høre på en smuk beretning fra 3 mands udvalgenes virke. Jeg har dog grund til at tro, at vi kan håbe på, at der vil blive sigtet mod en form, hvor det i hvert fald, hvad angår fi-

nanslovsydelserne, de mere permanente ydelser, er således, at repræsentantskabet får, skal vi sige noget, der minder om lidt reel indflydelse på bedømmelsen af indstillingerne, og det vil sikkert også nemt kunne ske uden af fortegne de udmærkede 3 mands udvalgs indsats.

Jeg skal ikke gå yderligere ind på detaljer i lovforslaget. Der er for mig ingen tvivl om, at loven vil betyde et fremskridt. Fra vor side er der ingen tvivl om, at den er et fremskridt af en type, vi meget stærkt støtter, og vi vil meget hellere markere, at det er et betydningsfuldt skridt, ved at gå ind for lovforslaget, som det er, end forsøge på det ene eller det andet punkt, hvor vi kunne finde anledning til det, at stille en forbedring i udsigt. Vi har den opfattelse, at det på rimelig vis er så langt, vi kan nå i ét skridt, og vi håber, at dette skridt meget snart må blive efterfulgt af nye skridt, for kunstens vej fremad her i Danmark har været lang fra de knebne finanslovbevillinger, man for år tilbage spiste kunstnerne af med, og så til den forholdsvis fornuftige lovgivning, vi nu har med at gøre.

Jeg skal takke ministeren, fordi han har fremsat dette lovforslag og for den fasthed, hvormed han i udvalget har modsat sig en forringelse af stilen.

Birthe Wetlesen: Ændringsforslagene giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. De er resultatet af en nøjere gennemgang af lovforslaget i udvalget og laver ikke om på noget principielt i lovforslaget. Men da mit parti ikke ønsker at medvirke til selve lovforslagets gennemførelse, vil vi undlade at stemme om ændringsforslagene.

Jeg vil herefter nærmere præcisere mit partis stillingtagen til statens kunstfonds anførte formål og mener herigennem at kunne konstatere, at der ikke er brug for eller behov for et statens kunstfond.

Først anføres i formålsparagraffen bl. a.: „Ydelser til bildende kunstnere, forfattere og komponister“. Mit parti erkender, at der er et vist behov for sådanne ydelser. Hidtil har Eckersberg-Thorvaldsenfondet imidlertid virket som statens almindelige understøttelsesfond for danske bildende kunstnere og deres efterladte, og dette fond synes udmærket ved en passende udbygning at kunne udvides til også at omfatte forfattere og